

22. august 2006-08-22

Til Børne- og Ungdomsudvalget i Københavns Kommune

Vedrørende direktionens forslag om at opdele PPR i otte distrikter. Sagsnr. 293446. dokumentnr. 1918043.

Udvalget bede undskylde denne opfølgende, men også sidste henvendelse om direktionens forslag. Min bekymring for kvaliteten i betjeningen af byens borgere af PPR er bestemt ikke blevet mindre efter modtagelsen af et svar, underskrevet af Christine Wydojnik den 17. august. Må jeg anbefale medlemmerne at sammenholde hendes svar med mit nye brev ?

Hun skriver på første side i afsnit 4, at det kun er PPR, som mangler at blive opdelt. – Det er korrekt, og en sådan bør da også finde sted, hvis det skulle være det bedste for borgerne. Hun skriver, at der allerede er overflyttet 8 psykologer til bydelene. – Det er også korrekt, og jeg tvivler ikke på, at de er blevet vel modtaget i bydelene. Jeg er dog mere usikker på, om ikke flytningen allerede har medført en vis reduktion i PPRs primære opgave, som iflg. loven er at undersøge børn, som man er bekymret over og derpå stille forslag om afhjælpning, Betjener de 8 faktisk skoler/daginstitutioner ?

I det følgende tales der om ventetid på PPR på en noget utilstrækkelig måde. Selv husker jeg meget tydeligt den interesse i det daværende udvalg i 1998 for netop ventetiden. Man ville ikke have de daværende tre måneders ventetid – man ville ned på tre uger fra det tidspunkt, hvor en borger bankede på døren, til en PPRmedarbejder lukkede op og tog den første samtale. I den efterfølgende tid var der ikke alene tale om en ledelsesmæssig vurdering, som det hævdes af C.W.: to brugerundersøgelser viste, at ventetiden først faldt fra 90 til 72 dage og derpå til 54 dage. Siden da har der kun fundet vurderinger sted.

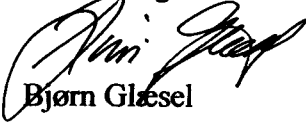
Det sidste afsnit af svaret har vel ikke så megen substans ? Hvad menes der med en ”eventuel” reduktion af psykologer ? En opsplittning medfører naturligvis en reduktion. – Ja, hver bydel i København har en størrelse som en omegnskommune, men at antallet af fagpersoner ikke skulle sige noget om kvaliteten af opgaveløsningen er et mystisk udsagn. Det skal lige bemærkes, at antallet af psykologer i forhold til antallet af børn i omegnskommunerne langt overstiger forholdet i København. Den flotte ressourcevækst på PPR, der fandt sted fra 1999 til 2004, bragte København på niveau med Århus – men bestemt ikke på niveau med omegnskommunerne

En slutkommentar

Kære medlemmer af BU-udvalget. Jeg synes, det er svært få øje på gode argumenter for en opsplittning af PPR i svaret fra Christine Wydojnik udover en naturligvis klædelig loyalitet over for den generelle politiske beslutning.

Min bekymring er – stadigvæk – at syv ”små” psykologer skal jages ud i hver sin bydel og prøve at løse opgaverne under nye vilkår af måske ret forskellig art. Det kan altså kun forringe kvaliteten i det, PPR er til for.

Med venlig hilsen

Bjørn Glæsel

cc. Direktionen samt ledelsen af Støtte og Rådgivning samt PPR.